

ЗАСТОСУВАННЯ ГОМЕОПАТИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ У ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА ГОСТРИЙ ТОНЗИЛІТ

Таран С.С.

Науковий керівник – проф. Кулемзіна Т.В.

Донецький державний медичний університет ім. М. Горького

Курс нетрадиційної медицини

Гострий тонзиліт – загальне інфекційне захворювання з переважною поразкою мигдалин. Найчастіше їм хворіють діти та дорослі до 40-річного віку. Факторами, що провокують виникнення захворювання є загальне охолодження та зниження реактивності організму. Для лікування традиційно використовуються антибіотики, які часто викликають побічні ефекти. У цих випадках альтернативно може бути запропонована гомеопатична терапія. У виборі гомеопатичного препарату враховується загальний стан організму (лихоманку, озноб, пітливість) та особливості локального запалення.

Мета дослідження: співставити ефективність лікування гострого тонзиліту стандартними медикаментозними та гомеопатичними препаратами. Пацієнти з гострим катаральним тонзилітом (у віці 15–28 років) були розподілені 2-ї групи (по 10 осіб у кожній). Хворим I-ї групи було призначено традиційне лікування: антибіотик та аспірин у рекомендованих дозах. Пацієнтам II-ї групи призначався один з наступних препаратів Apis, Arsenicum album, Belladonna, Nepar sulphur, Lachesis, Phytolacca у розведенні 200 CH по 6 гранул під язик 3–4 рази на добу. Контрольний огляд проведено через 5 днів. Поліпшення стану (зменшення катаральних явищ у зіві, полегшення загальних симптомів, зниження температури тіла) у I-й групі було досягнуто у 7-и хворих (70%), а в II-й – у 8-и хворих (80%). У 2-х пацієнтів з I-ї групи антибіотики довелося відмінити через розвиток алергійної реакції. З огляду на природне походження гомеопатичних препаратів та практичну відсутність у них побічних ефектів, гомеопатична терапія може бути рекомендована у лікуванні гострого тонзиліту.